pag. 654.

ja tõiſe mehe olli ka jo ſääl ninks wõtti hobeſüt kinni ja weiſe kodo, nüüd kui temä liina ſai kuult temä et ſääl liina kõrwal merest käüs egä päiw kolme pääga mere waim wällä ja temäle piät egä kõrd üts inemine antama ja kui ei anta ſiis tules kõigel liinal ſuur hädä. ninn ſelle pääle heitedi ſiis egä õdangu liſko, kelle pääle liſk ſatte. See ſiidi hommongu mere waimule wiidämä, aga nüüd olli liſk ſadanu kuninga wanemba tütre pääle, ja nüüd olli kuningal ſuur mure ja ta käwe liina mööda ikko hõikaten kes lähäs mere waimule mo tütre eest ſelle taha mina wäega paljo raha anda ent kedäki es ſa kes oles wõtnu minna. kooni jo hommongu ette minemiſe aig kätte tulli aga kedäki es ole weel löütü kui kuninga tüttär ütſinda. ſiis wõt kuningas oma ſõawäe ja ſaat neid ſõariistuke mere waimule waſta. ja nüüd wõt ſee kuninga poig kes jooki perast oma nime ſõa ülempas olli waehtanu ütte ſuure mõõka pand tõiſe rõiwa ſälgä. ja wõt ſiis waſt wile ja puhus ſeda kooni waſe karwaline hobene mano tulli. ja temä iste tälle ſälgä ja wirot kui nool liinun läbi ſõawäe mere waimu mano. ſiis ütel mere waim, ſina tulli kuninga tütre eest mino waſta ſõdima, no kas tahat ſina ſõtido wai lepri, aga ſee ütel mes mina tontika lepma nakkam. ſiis ütel mere waim noh nakkame jaaſkma, kes kõwembide jaaſep. ja nüüd nakkas mere waim jaaſkma ja kuninga poig ai oma hobeſega ſäege ja äkkiſelt lei mõõkaga mere waimul kõik kolm päät olſaft ärä ja wiſas merde kui [illegible] enneki. ninks wirot läbi ſõawäe kui wälk nii et kiaki es tunne tedä. ja kõik tänidi ſuure rõõmuka et merewaim tappetus ſai.– ſiis küſſe kuningas kes ſee olli kes nii wahwaste ſõdis mere waimu waſta. aga ſee ſõa ülemp kes henta kuninga poojas olli temä ſee ütles ja kiinnitas kõwaste et temä olli ſe ſõdija

pag. 655.

ſiis ütTel kuningas ſina olet tubli ja wahwa wägimees, ja olet ka tublide ſõdime ninks meie igaweſſe rõõwli ja rahwa hääwidaja ärä tapnu, ſina piät ka ſelle eest hä paljo raha ſaama, ninks meie perrin edeſi elämä, ja meie mano ſäämä, ſeest nii tublit meest ei ole ma weel oma riigi ſeen löüdnü, ſiis and kuningas temäle raha pundra kätte aga ſiiä ei tiijä keski kui paljo ſääl tedä olli.— aga mes nüüd, „ tõiſel päiwal tõuſas merest jälle üts tont kuus päät wällä ja ütel.„ et teije mino noorempa welle olede ärä tapnu, ja kuninga wanemb tüttär om alale jäänü, ſiis taha ma hommen ſii platſi ette, ja minole piät kuninga keſkmine tüttär toodama, kui ſeda ei tuuwa, küll ma ſiis ſaan wastapaneſüt karistama, ega ma naſſa ei ſa pidämä.

Ja nüüd olli kuninga ſüdä jälleki walle täüs, ja ta lubas ſedä trooni periſäs tettä kes keſkmiſe tütre eest ſõdimä lähäs, ja merewaimu wõitas,— ja nüüd öö läts jo möödä, ja ſee päiw tulli kätte mill ſõdima pidi mindama, aga ſee endine wägimees ütles küll kui aig tules ja merewaim weeſt wällä tules ſiis ma näen ärä. kas kannas mo terwis temäga ſõdida wai mitte. aga kuningas ja temä tüttär, ninks kõik pere jäiwä iks ſelle pääle ſuure murre ſiiſe.— ja nüüd tulli jo paras aig kätte ja kuningas ſaat ſõawäe ſõariistuga mere weerde waſta. kelle ſean ka küll kuninga tüttär olli aga ſõawägi warjas tedä. ja nüüd lennas merewaim merd möödä jo kui wesi tolmas enneti.—

Ent kõrwal maast ſaiſ ſee hobeſide ülemp. ehk endine kuninga poig. kes jo hendäle tõiſe rõiwa olli ſälgä pandnu, ja ka hä tubli mõõga muret=ſenu